

ПЕДАГОГІЧНИЙ СТАЖ заслуженого вчителя України, учителя-методиста, учителя вищої категорії Колобіної Лариси Федорівни становить майже чотири десятиліття, з яких 15 років – у загальноосвітній санаторній школі-інтернаті № 7 на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи.

Талант педагога

Творчо, невтомно, з почуттям високої відповідальності працює Лариса Федорівна над удосконаленням навчально-виховного процесу, підвищенням науково-методичного рівня і політичності спрямованості викладання математики. Вона широко застосовує лекційно-семінарську систему навчання, розробляє методики розв'язання типових і нестандартних задач, організовує дослідницьку діяльність учнів, формує у них інтерес до творчої праці. Під її керівництвом школярі опановують загальні методи інтелектуальної діяльності (індукцію, дедукцію, аналіз, синтез, узагальнення, конкретизацію), логіку суджень, уміння робити висновки. Вчителька навчає своїх вихованців працювати з довідниками, науково-популярною літературою, читати математичні книжки і з них добувати знання. Кожний, хто навчається у Лариси Федорівни Колобіної, одержав глибокі знання і на все життя запам'ятав радисті навчання не тільки тому, що вчити математику було цікаво, а й тому, що його виховувала людина, яка віддавала учням все тепло своєї душі і частинку свого серця.

Вона згадує: «В школу прийшла ще студенткою. Чітко усвідомлювала – від мого першого знайомства з дітьми і першого уроку залежить багато що. Тепер, через багато років, розумію, як важливо бути цікавою для дітей людиною».

Учителька впевнена, що ефективність урока вимірюється не звичайною активністю класу, вчителя, а роботою кожного учня на оптимальному рівні складності. Її уроки завжди ретельно продумані, цікаві й змістовні, відзначаються чіткою структурою і доцільністю обраних методів, прийомів і засобів навчання, мають велику пізнавальну та виховну цінність.

Сучасність її уроків полягає не тільки у змісті, а й у методиці побудови, шляхах і засобах організації роботи кожного учня. Вона вбачає своє головне завдання, щоб дати дітям глибокі і міцні знання. Тож не дивно, що діти з нетерпінням чекають уроків математики – жваві, цікаві, які приносять задоволення.

...Якось співробітниця Центрального Інституту вдосконалення учи-

тель шукали педагога, який зумів йти на рівень республіки, і колеги грамотно, на високому методичному рівні провели урок – рольову гру із завідувачами кабінетів математики. Аудиторія збиралася математика, професійно підкована. Як фахівці, ці люди добре знали свій предмет, учня, вчителя. Навіть до-свідчені майстри своєї справи, дізнавшись, у чому суть завдання, – відмовлялись. А Лариса Федорівна погодилася і приїхала в столицю... Звичайно ж, молода вчителька хвилювалася, однак зі своїм нелегким завданням справилася чудово. «Учні» охоче відповіли на її запитання і зав'язалася жива дискусія. Лариса Федорівна вводила присутніх у свою творчу лабораторію стримано, зі знанням діла. Ущипливі запитання не виби-вали її з ритму: відповідала на всі. Тож відгуки були найліпшими. Вона зачарувала всіх своєю ерудицією, умінням викладати предмет. Ось так рядова вчителька з південного міста Николаєва чи не вперше ви-

йшла на рівень республіки, і колеги грамотно, на високому методичному рівні провели урок – рольову гру із завідувачами кабінетів математики. Аудиторія збиралася математика, професійно підкована. Як фахівці, ці люди добре знали свій предмет, учня, вчителя. Навіть до-свідчені майстри своєї справи, дізнавшись, у чому суть завдання, – відмовлялись. А Лариса Федорівна погодилася і приїхала в столицю... Звичайно ж, молода вчителька хвилювалася, однак зі своїм нелегким завданням справилася чудово. «Учні» охоче відповіли на її запитання і зав'язалася жива дискусія. Лариса Федорівна вводила присутніх у свою творчу лабораторію стримано, зі знанням діла. Ущипливі запитання не виби-вали її з ритму: відповідала на всі. Тож відгуки були найліпшими. Вона зачарувала всіх своєю ерудицією, умінням викладати предмет. Ось так рядова вчителька з південного міста Николаєва чи не вперше ви-

Л. Ф. Колобіна – автор передово-го педагогічного досвіду з проблеми «Інтенсифікація навчально-виховного процесу при вивченні

математики», який схвалено рішенням Ради Центрального Інституту вдосконалення учителів і матеріали затверджено до Центральної картотеки передового педагогічного досвіду України.

Батьківщина достойно оцінила труд Л. Ф. Колобіної: вона нагороджена багатьма грамотами обласного управління освіти, Міністерства освіти і науки України, значками «Відмінник народної освіти України», «Відмінник освіти СРСР», кавалер ордена «Знак Пошани». В 1995 році Ларисі Федорівні Колобіній було присвоєно найвище почесне звання «Заслужений учитель України». Вона – делегат багатьох з'їздів учителів України, обиралася до складу ЦК профспілок освітан СРСР, двічі Со-росівський стипендіат.

Сьогодні вона щедро ділиться власним досвідом на обласних семінарах, курсах. Лариса Федорівна постійний член журі обласних олімпіад, бере активну участь у їх підготовці і проведенні. Людина високої внутрішньої культури, духовності та енциклопедичних знань – так говорять про неї колеги.

І той талант, який наділив її Всевишній, вона наполегливо відшліфовувала, збагатила і щодня обдаровує ним своїх вихованців. Лариса Федорівна Колобіна гарна дружина і мати, надійний друг, мудрий колега-породник, компетентний співрозмовник. Вона зачаровує своєю ерудицією і вмінням розуміти людину, надихає молодих учителів до професійної майстерності. У січні наша героїня відсвяткувала ювілейний день народження. Педагоги та учні школи-інтернату № 7, увесь колектив працівників, освітяни Миколаївщини бажують Вам, шановна пані Ларисо Федорівно, міцного здоров'я, сімейного щастя і затишку, невичерпної енергії, успіхів і нових здобутків на педагогічній ниві.

З роси Вам і за воли!

Т. Д. ВОЛОШИНА,
керівник шкільного народного музею «Мир і людина»

НЕВОЗМОЖНОГО НЕ БУВАЄ – это уж точно теперь знает Виктория Яни – участниця багатьох городських, міжнародних певческих фестивалей і конкурсів, лауреат конкурсу «Обрій», переможниця міжнародного конкурсу «Белый парус» в Одесі, володарка першого місця на конкурсах «Оксамитова стежка» і «Зірки Причорномор'я», переможниця городського конкурсу «Перлини Николаєва», фіналістка конкурсу «М-Зірка», полуфіналістка конкурсу «Крок до Зірок», також фіналістка «Шоу № 1» на телеканалі «Інтер».

Невозможное возможно

Викторія Яни і Ані Лорак.

Уже в свої 14 лет она успела выступить на сольных концертах Владимира Гришко і Филиппа Киркорова. Огромним опытом стало для Викторії участие в «Шоу № 1» на телеканалі «Інтер», хотя, возможно, она до сих пор не осознала, что с ней произошло! Она с лёгкостью после окончания проекта вернулась в обычную жизнь 14-летнего подростка, вернулась в самую простую школу города Николаєва. После участия в телешоу у Викторії осталось много полезных контактов. А Филипп Киркоров дал ей стимул расти!

– Конечно. У меня даже есть карта желаний. Я всегда мечтала поехать на телевизионный проект. И буквально за несколько дней до начала трансляции рекламы «Шоу № 1» я прилепила маленькую фотографию Филиппа Киркорова на карте желаний и написала, что это мой продюсер. Я пробовала пройти кастинги проектов «Х-фактор», «Украина має талант», но меня не брали.

– Какая атмосфера была в доме, где вы жили? Чувствовалась конкуренция? – Между командами в доме конкуренции не было, мы дружили все. Изначально нас заселялось сто человек. В доме было гораздо веселее, чем на эфире. На эфире – суматоха, то кто-то упадет, то ещё что-то. Я больше всех сдружилась с ребятами группы «Призраки оперы». Только в последнюю неделю раззнакомилась с лидером группы «Freedom Jazz», так как все девчонки из группы киевлянки и поселили их позже, чем остальных.

– Про кастинг мне рассказала моя подруга, мол, на телеканале «Інтер» скоро открывается новый проект «Шоу № 1», предложила попробовать прийти. В первом туре, в Николаєве, я пела песню «Let my people go» и песню Ани Лорак «На семи ветрах». Ирина Николаєвна Ефименко, член жюри, когда я выступала, улыбалась. А ещё на кастинге в Николаєве был продюсер «Шоу № 1» Дмитрий Корниичук. Я очень переживала, потому что буквально передо мной очень сильной вокально девочке сказали «нет». Стою, переживаю и тут говорят, что набирают группу такой комплекции, как я. Вначале не поняла, это они мне дают номерок или просто успокаивают, но мне сказали, что я прохожу. Я, конечно же, обрадовалась. Когда узнала, что буду выступать в группе «Made in Ukraine», я не знала, как реагировать. Все участницы были намного старше меня, самой старшей было 33 года, в то время как мне было 13 лет!

– Какую первую мысль пришла в голову после объявления результатов? – Это было очень смешно. Когда мне только сказали, что я прошла, я спросила: «И что, это значит, что я вижу Филиппа Киркорова?». Все рассмеялись, а Ирина Николаєвна Ефименко ответила: «Кому что...».

– Да, заявление нескромное! Скажи, пожалуйста, а ты веришь в то, что если сильно чего-то захотеть, то обязательно случается?

– Итак, ты приехала в Николаєв. Позади осталась проект, шоу, камеры, большая сцена. Тяжело было? Хотелось обратно? – Я, помню, приезжаю в Николаєв, и первая мысль: «Обратно я сюда вернусь!». Едем с вокзала, возле ТРЦ «Сити Центр» на экране показывают Киркорова с песней «На усталых крыльях души». И тут он, подумалось сразу.

– После «Шоу № 1» изменилось ли отношение к тебе друзей, знакомых? – С кем я не общалась, с тем и сейчас не общаюсь. У друзей отношение ко мне не изменилось. Правда, появились некоторые знакомые, которые никогда со мной не общались, а теперь пытаются со мной заговорить. А люди, которым не нравилось это шоу, из-за меня его не полюбили. Приятно, конечно, когда узнают...

– Все началось с шести лет. Мама пыталась отдать меня к учителю по вокалу, но никто в меня не верил. Говорили, что у меня нет ни голоса, ни слуха. А потом мы обратились к моему нынешнему преподавателю вокала – Лидии Теофиловне Кравченко, брали частные уроки. С самого начала было очень трудно, но мы упорно занимались и получили результат... Когда я впервые пришла к учительнице, то сказала: «Здравствуйте, я Вика, я жена Киркорова!». Все, конечно, рассмеялись.

– Какое самое яркое воспоминание о «Шоу № 1»? – Есть весёлое воспоминание. Я давно мечтала познакомиться с Филиппом Киркоровым, и вот он приезжает к нам в дом.

– Какое самое яркое воспоминание о «Шоу № 1»? – Есть весёлое воспоминание. Я давно мечтала познакомиться с Филиппом Киркоровым, и вот он приезжает к нам в дом.

Нас, естественно, предупредили, попросили привести себя в порядок. И тут я, вся такая красивая, иду по ступенькам, спотыкаюсь и падаю ему прямо в ноги. Он в это время разговаривал по телефону, увидел меня у себя под ногами, сразу положил трубку. Было забавно.

– И так, ты приехала в Николаєв. Позади осталась проект, шоу, камеры, большая сцена. Тяжело было? Хотелось обратно? – Я, помню, приезжаю в Николаєв, и первая мысль: «Обратно я сюда вернусь!». Едем с вокзала, возле ТРЦ «Сити Центр» на экране показывают Киркорова с песней «На усталых крыльях души». И тут он, подумалось сразу.

– После «Шоу № 1» изменилось ли отношение к тебе друзей, знакомых? – С кем я не общалась, с тем и сейчас не общаюсь. У друзей отношение ко мне не изменилось. Правда, появились некоторые знакомые, которые никогда со мной не общались, а теперь пытаются со мной заговорить. А люди, которым не нравилось это шоу, из-за меня его не полюбили. Приятно, конечно, когда узнают...

Мы желаем Викторії в 2012 году новых побед, чтобы этот год стал только началом её творческого роста. А также не терять самое главное – умение мечтать и стремление воплощать свои желания в жизнь.

Екатерина ВОВКОТРУБ,
Екатерина ГРУБИЙ

Школа олімпійських чемпіонів

Існує думка, що олімпійських вершин можна досягти тільки у великих містах, у столиці... Але деякі факти спростовують цей стереотип. І дійсно, є в «провінційній» Миколаївській області справжній центр підготовки спортивних переможців – Інститут фізичної культури та спорту Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського.

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Інститут створено на базі факультету фізичного виховання та спорту, історія якого починає у 50-ті роки ХХ століття. Вихованцями цього закладу були і кіннотник Віктор Погановський, олімпійський чемпіон (ХХ Олімпійські ігри), тренер національної команди України постійний член журі обласних олімпіад, бере активну участь у їх підготовці і проведенні. Людина високої внутрішньої культури, духовності та енциклопедичних знань – так говорять про неї колеги.

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Інститут створено на базі факультету фізичного виховання та спорту, історія якого починає у 50-ті роки ХХ століття. Вихованцями цього закладу були і кіннотник Віктор Погановський, олімпійський чемпіон (ХХ Олімпійські ігри), тренер національної команди України постійний член журі обласних олімпіад, бере активну участь у їх підготовці і проведенні. Людина високої внутрішньої культури, духовності та енциклопедичних знань – так говорять про неї колеги.

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Інститут створено на базі факультету фізичного виховання та спорту, історія якого починає у 50-ті роки ХХ століття. Вихованцями цього закладу були і кіннотник Віктор Погановський, олімпійський чемпіон (ХХ Олімпійські ігри), тренер національної команди України постійний член журі обласних олімпіад, бере активну участь у їх підготовці і проведенні. Людина високої внутрішньої культури, духовності та енциклопедичних знань – так говорять про неї колеги.

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Інститут створено на базі факультету фізичного виховання та спорту, історія якого починає у 50-ті роки ХХ століття. Вихованцями цього закладу були і кіннотник Віктор Погановський, олімпійський чемпіон (ХХ Олімпійські ігри), тренер національної команди України постійний член журі обласних олімпіад, бере активну участь у їх підготовці і проведенні. Людина високої внутрішньої культури, духовності та енциклопедичних знань – так говорять про неї колеги.

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

Відкриття спортивного баскетбольного майданчика «Майстерфайбр».

для проживання і харчування, обладнані спортивні майданчики, невелика ціна.

Але ми розуміємо, що ХХІ століття вимагає від нас якісних змін, сучасного обладнання, тому намагось іти в ногу з часом, реалізовувати потреби не тільки університету, а й регіону в цілому. Так, до 74-ї річниці заснування Миколаївської області 22 вересня 2011 року в університеті відбулося урочисте відкриття унікального спортивного баскетбольного майданчика з синтетичним покриттям «Майстерфайбр», який було побудовано під патронатом голови облдержадміністрації та голови відділення Національного олімпійського комітету України в Миколаївській області М. П. Круглова.

Нова спортивна споруда є по-справжньому унікальною, побудованою за найсучаснішими технологіями. Штучне покриття, яке було використано, є безпечним, якісним і комфортним для спортсменів, еластичним і пружним, стійким до ультрафіолетового випромінювання, не має роздільних швів і витримує температуру від -40 °C до +60 °C за будь-якої вологості. Відкриття цього майданчика іде в унісон із рішенням про проведення Євробаскета-2015 в Україні. Можливо, саме тут тренуватимуться майбутні переможці змагань такого високого рівня.

На урочистому відкритті були присутні посадові особи, які розуміють і підтримують молоді спорт – заступник голови облдержадміністрації Н. Б. Іванцова, начальник обласного управління у справах фізичної культури і спорту О. В. Садовський, начальник управління у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації, президент Миколаївського баскетбольного клубу, випускник інституту фізичної культури та спорту М. В. Жук.

Піклується голова Миколаївської облдержадміністрації і про доступність спортивних приміщень у регіоні в цілому. Тому М. П. Круглов виступив із ініціативою побудувати нову сучасну спортивну базу на території парку Перемоги. Оскільки молоді люди найбільш активні і взяті, у цьому проєкті запропоновано взяти участь кільком вищим навчальним закладам міста. Кожен із них відповідатиме за будівництво і подальшу експлуатацію окремої її складової частини (стадіону, тенісних кортів або спортивного залу для стрибків на батуті й фехтування тощо). Аналогії такого комплексу – стадіону. Вже розроблено схему нової спортивної споруди, її активно обговорюють у студентських групах, серед фахівців, людей, які виступали на різних святкових спортивних аренах. Думаю, що буде враховано найсучасніший досвід будівництва таких об'єктів. Активність і зацікавленість студентів справді висока. Йдеться про ініціативу створення трудових бригад для роботи під час літнього трудового семестру. Така активність студентів усеяє впевненість у те, що новий сучасний спортивний комплекс буде відкрито на початку нового навчального року.

Отже, побажаємо всім реалізації цих грандіозних планів, а потужному спортивному навчально-науковому центру Миколаївщини розвитку, процвітання, нових олімпійських перемог...

Майданчик баскетбольного клубу.

су в області поки що немає, його поява актуальна саме зараз – у рік визнання України спортивною державою європейського рівня – у рік проведення Євро-2012.

Враховуючи високі спортивні досягнення університету імені В. О. Сухомлинського, ще у вересні 2011 року М. П. Круглов пообіцяв сприяти тому, щоб саме цей заклад – школа олімпійських чемпіонів – будував центр майбутньої спортивної бази – стадіон з футбольним полем із натуральним трав'яним покриттям та секторами для легкої атлетики. Справжнім подарунком до Нового року для МНУ імені В. О. Сухомлинського стало прийняття остаточного рішення на найвищому рівні про передавання стадіону на баланс університету. Таким чином, ми ще раз переконалися у тому, що на чолі Миколаївської області компетентна і відповідальна людина, яка виконує свої обов'язки.

НАСКІЛКИ ГОТОВА МОЛОДЬ підтримати ініціативи державної влади розповів студентський мер М. Миколаєва, студент Інституту фізичної культури та спорту МНУ імені В. О. Сухомлинського Віталій Васильєв:

– На нашу думку, будувати сучасний спортивний комплекс у нашому регіоні дійсно потрібно, і ми дякуємо обласній державній адміністрації за ініціативу і конкретні кроки стосовно створення спортивної бази, турботу і піклування про молодь покоління. Адже різні соціологічні дослідження, статистика свідчать про те, що стан здоров'я української молоді погіршується з кожним роком. Головними причинами цього є катастрофічний стан екології, недостатність спортивних залів тощо. Для покращення ситуації треба об'єднати зусилля держави й суспільства, щоб повернути моду на здоровий, активний спосіб життя. Рішення про будівництво такого сучасного спортивного містечка, власне, є прикладом того, як державна влада реалізує сучасні потреби суспільства, працює на перспективу.

Студентство Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського розуміє і високу доріжку і честь, покладені на нас рішенням про будівництво центрального об'єкта майбутнього сучасного спортивного комплексу – стадіону. Вже розроблено схему нової спортивної споруди, її активно обговорюють у студентських групах, серед фахівців, людей, які виступали на різних святкових спортивних аренах. Думаю, що буде враховано найсучасніший досвід будівництва таких об'єктів. Активність і зацікавленість студентів справді висока. Йдеться про ініціативу створення трудових бригад для роботи під час літнього трудового семестру. Така активність студентів усеяє впевненість у те, що новий сучасний спортивний комплекс буде відкрито на початку нового навчального року.

Отже, побажаємо всім реалізації цих грандіозних планів, а потужному спортивному навчально-науковому центру Миколаївщини розвитку, процвітання, нових олімпійських перемог...

Синжана КОРЖОВА,
студентка Інституту фізичної культури та спорту